

ningen af 21de Mai 1845 og Testationsretten efter nærværende Lovforslag, troer jeg her er løst paa den liberalste Maade derved, at der er givet de Paagjældende Leilighed til at vælge. Det er klart, at baade den ene og den anden Ret ikke samtidig kan udøves, og den Form, hvorunder Udvalget bringer Afgjørelsen af Spørgsmaalet frem, er altsaa, synes mig, den liberalste. — Hvad Forslaget under Nr. 7 angaaer, saa vil det ærede Thing erindre, at jeg for min Person har troet, at det, der heri er udtalt, efter Forholdets Natur ligefrem med Nødvendighed var givet, allerede saaledes som Affattelsen var i Lovforslaget; men da kyndige og forfarne Mænd i slige Spørgsmaal have, jeg troer endog, anset det for utvivlsomt, at de vilde komme til det modsatte Resultat af det, hvortil jeg er kommen, saa er det en Selvfølge, at jeg anser det for en Forbedring og ønskeligt, at Tvivlen fjernes, derved at der indsettes en udtrykkelig Regel i Overensstemmelse med det, jeg ganske vist hele Tiden er gaaet ud fra som nødvendigt, nemlig, at Regjeringen beholder den samme Myndighed til efter Ansøgning at foretage Bempelse ligeoverfor konfirmerede Testamenter efter nærværende Paragraf, som der i Genhold til Forordning af 21de Mai 1845 § 28 i den tidligere Praxis hyppig er anvendt med Hensyn til de Testamenter, som indeholde Stadfæstelse paa Dispositioner over Kapitaler, og enkelte Gange ogsaa med Hensyn til Testamenter angaaende Kjøbstad jord.

Strup: Jeg ønsker at rette et Spørgsmaal til den høitærede Dødsfører for Udvalget om, i hvilket Omfang man hidtil ad Bevillingsveien har kunnet faa kuldkastet Dispositioner efter § 28 i Forordningen af 21de Mai 1845. Det maa dog vistnok erkjendes for at være unødskyldegt, om Bøgsfolk ere ubidende i saa Henseende; men af de Dplysninger, som jeg faaer i denne Retning, vil det for en stor Del afhænge, om jeg vil kunne stemme for Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 7. — Medens jeg har Ordet med Hensyn til dette Punkt, vil jeg dog tillige gjøre opmærksom paa, at, naar den høitærede Dødsfører udtalte, at Bevillings-

myndigheden nødvendigvis ligesaa godt og i samme Omfang maatte kunne finde Anvendelse med Hensyn til Forandringer i eller Ophævelse af de Dispositioner, der for Fremtiden maatte blive trufne i Genhold til den nuværende § 22 i det foreliggende Lovforslag, som med Hensyn til Forandringer i eller Ophævelser af de Dispositioner, der hidtil have kunnet fastsættes efter § 28 i Forordningen af 1845, saa har den høitærede Dødsfører derved, forekommer det mig, overset, at der dog er en meget væsentlig Forskjel paa disse to Arter Dispositioner. Det synes mig nemlig klart nok, at, medens det vistnok kun undtagelsesvis og i meget sjældne Tilfælde vil kunne falde en Arvelader, der efterlader sig en Kapitalformue, ind særlig at begunstige en enkelt Arving, fordi Arvelodden kan bindes, saa vil dette derimod netop omvendt ofte være Tilfældet i de heromhandlede Forhold, hvor der er Tale om at begunstige en enkelt Arving ved at overlade denne maasse næsten den hele Arv blot for at kunne holde Familieleietdommen i Familien. Det forekommer mig, at der er langt stærkere Opfordring til i disse Forhold at gjøre saadanne Dispositioner som den efter sidste Stykke i § 22 ukrænkelige, end hvor der kun, som i § 28 af Forordningen af 1845, er Spørgsmaal om at binde den Kapital, som alligevel vilde være tilfalden Barnet, for dets Levetid eller om andre lignende Dispositioner. Det forekommer mig, at Forandringer ad Bevillingsveien i Dispositioner, tagne efter den foreliggende § 22, kun aldeles undtagelsesvis bør kunne finde Sted og navnlig egentlig da kun, naar Ophylbelsen af de i en saadan Disposition trufne Bestemmelser ved mellemliggende Forhold saa at sige er bleven umuliggjort. Det forekommer mig, at det vilde være i allerhøieste Grad utilstedeligt, naar en Arvelader, for at Familieleietdommen kunde blive i Familien, havde overdraget den som Arv til et enkelt Barn, men derhos tillige havde bundet den efter § 22, at saa Eiendommen efter Ansøgning af dette enkelte Barn, som muligvis kunde ønske at vandre ud til Amerika, dog skulde kunne blive solgt, og derved den Støtte, som hele Familien skulde have i samme, for-